கடவுள் துணை

செந்தமிழ்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத் திங்கள் வெளியீடு

"எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்"—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி-௫௧.] ஜய-௵—மாசி-௴ [பகுதி-௪.

Vol. 51. February-March—1955. No. 4.

உள்ளுறை

வடமொழியில் தமிழ்ச்சொற்கள்: 97
டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதச் செட்டியார், எம், ஏ.

கோடைமலைத் தலைவர்கள்: 105
ஔவை, சு. துரைசாமிப் பிள்ளை

காஞ்சி-ஏகாம்பரர் திருக்கோயில் கல்வெட்டுக்கள்: 111
டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார்

இயற்கையைப் பயன்படுத்துதல் 3. அணுசக்தி: 119
பெ. நா. அப்புஸ்வாமி ஐயர்

மதிப்புரை: 125
ப. ஜோதிமுத்து

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரியநிருவாகசபைத் தீர்மானங்கள்

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 4.] [தனிப்பிரதி அணா—8.

வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 4—8—0.

1955.

"செந்தமிழ்" ஆசிரியர் குழு:

1. திரு. சித்தாந்த கலாநிதி, பேராசிரியர், ஔவை. சு. துரைசாமிப் பிள்ளை
தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை. (தலைவர்)

2. திரு. பேராசிரியர், செக்காவலர், ஆ. கார்மேகக்கோனர், மதுரை.

3. டாக்டர். மா. இராசமாணிக்கனர் M. A. M. O. L. L. T Ph. D.
தமிழ்த்துறைத் தலைவர், தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை.

4. திரு. பேராசிரியர், டி. ஜோதிமுத்து M. A., B. D.
தமிழ்த்துறைத் தலைவர், அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை.

5. திரு. நா. அப்பனையங்கார், ஆசிரியர், தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை.

6. திரு. முகம்மது சுல்தான் அவர்கள், M. A. B. L.
வழக்குரைஞர்-மதுரை.

7. திரு. வி சண்முகசுந்தரம் அவர்கள், M. A. B. L.
செயலாளர், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்,
அரசாங்க வழக்குரைஞர், மதுரை.

8. திரு. கி. பழநியப்பன் அவர்கள்.
தலைவர், மதுரைத் திருவள்ளுவர் கழகம், மதுரை.

உ

கடவுள் துணை

செந்தமிழ்

தொகுதி-௫௧.] ஜய-௵—மாசி௴ [பகுதி-௪.
Vol. 51. February-March—1955. No. 4.

வடமொழியில் தமிழ்ச் சொற்கள்

(டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதச் செட்டியார், எம், ஏ.,)

"வடமொழியில் தமிழ்ச் சொற்கள்" என்ற தலைப்பைக் கண்டவுடனேயே சிலர் வியக்கலாம். ஏனென்றால் வடமொழியிலிருந்து தமிழ்மொழியிலே பலசொற்கள் வந்து வழங்குகின்றன என்பதுதான் பலராலும் பரப்பப்பட்டிருக்கின்ற கருத்தாக இருக்கின்ற காரணத்தால் என்க. ஆயினும் டாக்டர் கால்டுவேலர் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே தமிழிலிருந்து வடமொழிக்குப் பழங்காலத்திலேயே சென்று சேர்ந்துவிட்ட சொற்கள் பல உண்டு என்பதைக் காட்டியுள்ளார். அவர் சொல்லியுள்ளதாவது, எப்பொழுதும் தமிழே வடமொழியினின்று கடன் வாங்கியுள்ளது எனக் கருதுவது தப்பு என்பதும், வடமொழி தானும் தமிழினின்று பண்டைக் காலத்தே கடன்வாங்கத் தயங்கியதில்லை என்பதுமாம். அதைப் போலவே, திராவிட மொழிகளிலிருந்து சமஸ்கிருதம் பல்வேறு சொற்களைக் கடன் வாங்கியுள்ள செய்தியை டாக்டர் குண்டெர்டு என்பார் விளக்கிக்காட்டியுள்ளார்.

இவற்றிற்கு எதிரே சேனாவரையர் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்கு எழுதியிருக்கின்ற ஒரு சூத்திர உரையில், தமிழ்ச்சொற்கள் வட

மொழியில் சென்று சேரமாட்டா என்பது அவரால் கூறப்பட்டிருக்கக் காண்கிறோம். (சொல்லதிகாரம்-எச்சவியல்-சூத்திரம் ஐந்தின் உரை) இச் சூத்திரத்தின் உரையில் தமிழ்ச்சொல் வடபாடைக்கண் செல்லாது என்பதும், வடசொல் எல்லாத் தேயத்திற்கும் பொது என்பதும் அவரால் உரைக்கப்பட்டிருக்கின்ற தவறான கருத்துக்கள். இக் கருத்து அவர் வாழ்ந்த 13-வது நூற்றாண்டினையொட்டிய காலத்தில் இருந்த கருத்தாகமாத்திரம் நாம் எடுத்துக் கொள்ளுதல் கூடும்.

இக் காலத்திலும், பல தமிழ்ச் சொற்களை வடமொழியினின்று வந்தவையெனப் பேசுகின்ற தமிழன்பர்களும், தமிழ் அறிஞர்களும் சிலர் இருக்கிறார்கள். தமிழ் என்பதே திராவிடம் என்ற சொல்லின் திரிபு எனச் சொல்லித் தம்முள் மகிழ்வோரும், மீ மை, யாழ் முதலிய அருந் தமிழ்ச் சொற்களெல்லாம் வடமொழியினின்று தமிழுக்கு வந்தன எனக் கூறி மகிழும் தமிழ் அறிஞர்களும் இருக்கிறார்கள்.

இக் கட்டுரையின் நோக்கம் தமிழ்ச் சொற்களிற் பல, பழங்காலத் திலேயே வடமொழிக்குச் சென்று வடமொழிபோன்று உருவம் பெற்று விட்ட காரணத்தால், பொதுவாக வடமொழியிலிருந்து தமிழுக்குப் போந்தவை அவை என மக்களால் பிறழ உணர்ந்தபடி இருந்து வருவதைக் குறிப்பிடுவதேயாகும். காட்டாக, 'அகில்' என்ற மரச் சொல் வடமொழியிலிருந்து பிராகிருதத்திற்குப் போய், பிராகிருதத்தி லிருந்து தமிழுக்கு வந்திருக்கிறது எனத் திருவாளர் வையாபுரி பிள்ளை போன்றவர்கள் கூறுகிறார்கள், இச் சொல் சமஸ்கிருதத்திலே யும் பிராகிருதத்திலேயும் மாத்திரம் காணப்படுகிறதேயொழிய பிற இந்திய-ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தின்கண்ணே காணப்படவில்லை. சிங்களத்தில் 'அகில்' என்ற சொல் இருக்கிறது. சிங்களமும் தமிழும் பண்டைக் காலத்தில் தொடர்புடைய மொழிகள். தமிழ், மலையாளம் ஆகியவற்றுள் 'அகில்' என்பது காணப்படுகிறது. துளுவில் 'அகிலு' என்ற வடிவம் உண்டு. "குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும்" என்

பது பட்டினப்பாலையில் வரும் ஓரடி. இவ்வளவு தொன்மையான சான்று இதற்கு இருப்பவும், இது தமிழிலிருந்து வடமொழிக்கும், இந்திய-ஆரிய மொழிகளுக்கும் சென்றதென்று கூறுதிருப்பது பொருந்துவதாகத் தோற்றவில்லை.

'அம்பா' என்றவுடன் இது வடமொழிச்சொல் என்றும், 'அம்மா' என்பதுதான் தமிழ்ச்சொல் என்றும் சிலர் கருதுகிறார்கள். உண்மையில் தமிழ் 'அம்மா', 'அம்மை' என்ற வடிவங்கள்தான் 'அம்மாள்' எனத் திரிந்து பிறகு வடமொழிக்குச் சென்று 'அம்பா' என்ற வடிவத்தைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். "ஆள்" ஈறு திராவிட மொழிகளில் காணப்படுகின்ற பெண்மை விகுதி என்பது யாவரும் அறிந்தது. அச் சொல்தான் 'அம்பா', 'அம்பாலா', 'அம்பாலிகை' என்று சமஸ்கிருதத்திலும் காணப்படுகிறது என்ற கருத்தினை ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக் கழகச் சமஸ்கிருதப்போசிரியர் பர்ரோ என்பவர் காட்டியுள்ளார்.

'அரவிந்தா' என்ற சொல் தமிழிலிருந்து வடமொழிக்குப் போயிருக்கிறது என்பதும் அவர் கருத்து. 'அரைவிரிந்த' என்ற சொல்தான் 'அரவிந்த' என்று மாறியுள்ளது என்பது அவரால் காட்டப்பட்டுள்ளது.

'கடக' என்ற சொல்லும் தமிழ் 'கட்டு' என்ற சொல் அடியாகப் பிறந்து வளையல் என்ற பொருளிலே வடமொழிக்குப் போயிற்றுப் போலும்! 'கடகா' என்பதற்குத் தக்கவரையில் அடிவேர் வடமொழியினர் சொல்லமாட்டாது இடர்ப்படுவர். கடினம் என்றவுடன் இச் சொல்தானும் வடமொழியெனப் பலர் கருதுகின்றார்கள். இது 'கட்டி என்ற தமிழ்ச்சொல் அடியாகப் பிறந்திருத்தல் வேண்டும். கன்னடத்தில் 'கடுகு' என்றும், துளுவில் 'கட்டி' என்றும், தெலுங்கில் 'கடிதி' என்றும் காணப்படுகின்ற வடிவங்கள், சமஸ்கிருத 'கடினம்' இவற்றின் அடிவேர் வழியாகத் தோற்றியிருத்தல் வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகின்றன.

'கவடு' என்ற தமிழ்ச் சொல் 'கபார்டா' என வடமொழி இருக்கு வேதத்திற் போய் ஏறியிருக்கிறது என்பது பேராசிரியர் பர்ரோ அவர்களது கருத்து. வடமொழி புராதனமான திராவிடச் சொல் ஒன்றைப் பண்டைய வடிவத்தில் இவ்வாறு மாற்றித் திருத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்று அவர் கூறியுள்ளார்.

'கமலம்' என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்தானும் 'குவளை' என்பதன் திரிபு போன்று தோற்றுகிறது. தமிழில் 'குவளை' என்பது கன்னடத்தில் 'குவளே', 'கோவல்' என்ற வடிவத்திலும், தெலுங்கில் 'கலவா' என்ற வடிவத்திலும் காணப்படுகிறது. இவற்றின் அடியாகத்தான் 'கமலம்' என்பது தாமரையைக் குறிக்கத் தோற்றியிருத்தல்வேண்டும்.

வடமொழி மகாபாரதத்திற் காணப்படும் "கலஹ" என்ற சொல் தமிழ்க் 'கலங்கல்' என்றதன் அடியாகத்தான் பிறந்திருத்தல் கூடும். மலையாளத்தில் 'கலக்கம்', கன்னடத்தில் 'கலக்கு', துளுவில் 'கலம் புனி' முதலான வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. வடமொழியிலேயும் பிராகிருதத்திலேயும் 'கலகா' என்ற சொல் காணப்பட்டாலும், திராவிட அடிவேரிலிருந்துதான் இந்தச் சொல் முதலில் தோற்றியிருத்தல் வேண்டும் என்பது புலப்படும்.

தமிழில் வழங்குகின்ற 'கலை' என்ற சொல் வடமொழியின் திரிபு என எத்தனையோ பேர் சொல்லிவருகிறார்கள். ஆயினும், 'கல்' என்ற அடிப்படையிலிருந்து இச்சொல் பிறந்திருக்கிறது என்பது இன்னும் பலருக்கு நன்றாகத் தெரிந்திலது. தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் ஆகிய திராவிட மொழிகளிலெல்லாம் 'அறிவது' என்ற பொருளைத் தருவதற்கு 'கல்' என்ற அடிவேரே பயன்படுகிறது. இதனடியாகத்தான் 'கலை' என்ற சொல் தமிழிலே தோற்றியிருத்தல் வேண்டும். இதனை வடமொழியினர் 'கலா' எனத் திரித்து வழங்கலுற்றார்கள். வரலாறு இச்சொல்லின்கண்ணே மறைந்து கிடக்கிறது.

ஐதரேய பிராமணத்தில் காணப்படுகின்ற 'கவசம்' என்ற சொல் தமிழிலிருந்து வடமொழிக்குப் போனதொரு சொல்போலக் காணப்படுகிறது. தமிழில் 'கவர் வழி' என்றால் கிளைத்துக் கிடக்கின்ற வழி என்பது பொருள். சிலப்பதிகாரத்திலேயும் பத்துப்பாட்டிலேயும் 'கவர்' என்ற இச்சொல்லுக்குப் இப்பொருள் உண்மை அறியப்படும். மலையாளத்திலும் கன்னடத்திலும் இச்சொல் வழங்குகின்றது. ஆனால் வடமொழியிலும் அதனோடு தொடர்புடைய பிற மொழிகளிலும் காணப்படாமல் இச்சொல் தனித்திருக்கக் காண்கிறோம். அதனால் இது தமிழிலிருந்து வடமொழிக்குப் போனதொன்று என்று கூறுவது பொருத்தமுடையதேயாகும்.

'காநக' என்ற வடமொழிச்சொல் தமிழ் 'கா' என்ற சொல்லின் அடிப்படையில் தோற்றியது ஒன்றாம். முற்காலத்தில், ஓரெழுத்து ஒருமொழியாயிருந்த 'கா' என்பது 'கா'ன் என்ற 'ன' காரச் சாரியை பெற்றது. அதுவே இன்னும் கொஞ்ச காலங்கழித்து 'அம்' என்ற சாரியையும் பெறத் தலைப்பட்டது. எனவே 'கானம்' என்று ஆயிற்று. இதுதான் 'காநக' என வடமொழியில் சென்று வழங்குகின்றது.

'கிண்கிணி' என்ற சொல் வடமொழி மகாபாரதத்தில் காணப்படுவது தமிழ் 'கிண்' என்ற அடிப்படையில் தோன்றியது ஒன்று. ஒலிக்கின்ற பறைக்குக் 'கிணை' என்றும், மணிக்கு அல்லது தாளத்திற்குக் 'கிணை' என்றும் தமிழிற் பெயர்கள் வழங்கக் காண்கிறோம். கன்னடத்திலும் மலையாளத்திலும் துளுவிலும் 'கிணி' என்றும், 'கிண்கிணு' என்றும் வழங்குகின்ற வழக்குகள் உண்டு. அதனால் திராவிட மொழியின் அடிப்படையிலிருந்துதான் வடமொழிக்கு இச்சொல் போயிருத்தல் கூடும் என்பது ஊகிக்கத் தக்கதொரு செய்தி.

குழல் என்ற தமிழ்ச் சொல் 'குரால' என்று வடமொழியில் சென்று வழங்குகின்றது. 'கூந்தல்' என்னும் பொருளைக் குறிக்க

மலையாளத்திலும், தமிழிலும் கன்னடத்திலும் தெலுங்கிலும் இதனை யொத்த சொற்கள் உண்டு. 'குழல்'-தமிழும் மலையாளமும். 'குருள்' கன்னடம். 'குருகு'-தெலுங்கு.

தமிழிலுள்ள கிணற்றினைக் குறிக்கும் 'கூவல்' என்ற சொல்தான் வடமொழி இருக்குவேதத்தில் 'கூப' என வழங்கியுள்ளதெனப் பேரா சிரியர் பர்ரோ கண்டறிந்து கூறியிருக்கிறார். பொதுவாக, நம் நாட்டில் 'கூபம்' என்றவுடன் அது வடமொழிச் சொல் என மக்கள் மதித்து விடுகின்றனர். 'கூவல்' என்ற சொல் மலைபடுகடாத்திலும் சிலப்பதி காரத்திலும் வந்திருக்கக் காண்கின்றோம். 'குடம் புகாக் கூவல்' என்று வந்த சிலப்பதிகார அடியைக் காண்க. துளுவிலும் 'குவலா' என்ற வழக்கு இருக்கிறது. திருத்தம் பெறாத திராவிட மொழிகளில் ஒன் றாகிய துளுவில் 'குவலு' என்ற வடிவம் காணப்படுவதும், வடமொ ழியை யொத்த இனத்தைச் சார்ந்த வேறு மொழிகளில் அதைப் போன்றதொரு வடிவம் காணப்படாததும் இச்சொல் திராவிட இனத் திலிருந்து வடமொழிக்குச் சென்றிருப்பதொரு சொல் என்பதை நிலைநாட்டக் கூடிய சான்றுகளாகும்.

தமிழ், மலையாளம், கன்னடம் இவற்றில் வழங்குகின்ற 'குயில்' என்ற சொல்தான் 'கோகிலா' என வடமொழி மகாபாரதத்தில் வழங்கி யுள்ளதென்றும் அறிஞர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளார்கள்.

'கோட்டை' என்ற திராவிட சொல்லிலிருந்துதான் வடமொழி 'கோடா' என்பதும் எழுந்துள்ளது. தமிழில் 'கோடே' என்றும் மலையாளத்தில் 'கோட' என்றும், கன்னடத்தில் 'கோடே' என்றும், தெலுங்கில் 'கோட' என்றும் ஒத்த வடிவங்கள் வழங்குவதும், வட மொழியோடு தொடர்புடைய மொழிகளில் இவற்றைப் போன்றதொரு வடிவம் வழங்காததும் தக்க சான்றுகள் என்க.

'கர்தப' என்று கழுதையைக் குறிக்கும் இருக்குவேதச் சொல் தானும் திராவிடமொழியின் அடியாக எழுந்ததொன்றென ஆராய்ச்சி

யாளர்கள் கூறுகின்றனர். தமிழிலே 'கழுதை' என்பதும், மலையாளத்தில் 'கழுதா' என்பதும், தெலுங்கில் 'கடித' என்பதும், கன்னடத்தில் 'கத்தே' என்பதும் இச்சொல்லுக்கு உரிய வடிவங்கள். தெலுங்கு 'கடித' என்ற சொல்லுக்குப் பின் வடமொழி 'ப' என்ற சாரியை சேர்க்கப்பட்டு முடிவில் கர்தப என்ற வடிவு உண்டாயிருக்கிறது என்பது காட்டப்படுகின்றது. தமிழிலுள்ள 'கிடுகு' என்ற பண்டைச் சொல்தான் 'கேடகா' என வடமொழி மகாபாரதத்தில் போய் வழங்கியுள்ளது. முல்லைப்பாட்டு, சிலப்பதிகாரம், புறநானூறு முதலான நூல்களில் காணப்படுகின்ற 'கிடுகு' என்ற சொல் 'கேடகா' என வடமொழியிற்போய்த்திரிந்த பிற்பாடு, மறுபடியும் இன்னொரு வடிவில் தமிழில் வந்து அது வழங்குகின்றது. தமிழ்க் 'கிடுகு', 'கேடகம்' என்று திரிந்த பிற்பாடு, மறுபடியும் 'கேடயம்' எனத் தமிழில் வந்து வழங்கி வேறொரு சொல்போலக் காட்சியளிக்கிறது. இது எதைப் போல் இருக்கிறதென்றால், பழைய திராவிட 'நாரங்கா' என்ற சொல் அராபிய, பர்சிய மொழிகளில் 'ஆரன்ஷியோ' எனத் திரிந்து ஆங்கிலத்தில் 'ஆரஞ்சு'என ஆகித், திரும்பவும் தமிழில் 'ஆரஞ்சுப்பழம்' என வந்து வழங்குதலைப் போலுள்ளது என்க. ஆங்கிலத்தில் உள்ள 'பட்ஜட்' என்ற சொல்தானும் 'பை' என்ற பொருளைத் தரும் ஒரு பிரெஞ்சுச் சொல்லிலிருந்து முதலில் தோன்றி, ஆங்கிலத்திற்குப் போய்த் திரும்பவும் வேறொரு வடிவத்தில் இப்பொழுது வந்து வழங்குவதைப் போன்றே, 'கிடுகு' என்பதன் வரலாறும் இருக்கிறது.

தமிழிலுள்ள 'தண்ணுமை' என்பதுதான் 'டிண்டிம' என வடமொழியில் வழங்குகின்றது. ஒரு விதமான மத்தளத்தைக் காட்டுகின்ற 'தண்ணுமை' என்ற பழங்காலத் தமிழ்ச் சொல் கன்னடத்திலும், தெலுங்கிலும் 'தடுமு' என்று வழங்குகின்றது. அதுதான் வேறொரு சொல்போல 'டிண்டிம' என்றாகியுள்ளது.

'வில்' என்ற பொருளைக் குறிக்கக்கூடிய சம்ஸ்கிருதச் சொல்லாகிய 'சாப' என்பது மகாபாரதத்தில் வழங்கியுள்ளது. எனினும், அது திராவிட அடிவேரிலிருந்து வந்தது என்பது போசிரியர் பர்ரோ அவர்களது கருத்து. போசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்

கள் 'சாப' என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லிருந்து தமிழ்ச் சாபம் என்றது வந்துள்ளதென வரைந்துள்ளார்கள். அதனோடு ஒத்த வடிவம் பிற இந்திய-ஐரோப்பிய மொழிகளில் இல்லாமலிருத்தலும், தக்க அடி வேர்ப் பொருள் கூறமுடியாதிருத்தலும், அதே நேரத்தில் கன்னடம் தெலுங்கு, மலையாளம் முதலிய மொழிகளிலிருந்து தக்க அடிவேர்ப் பொருள் சொல்ல இயலுதலும் இச் சொல் பண்டைக் காலத்தில் திராவிடத்தில் பிறந்தது எனக் கூறுதற்கு ஒத்த சான்றுகளாகும். கன்னடத்திலும், தெலுங்கிலும் 'சாசு' என்று கூறினல் நீட்டு என்பது பொருள். மலையாளத்தில் 'சாம்பு' என்று கூறினல் நீட்டம் என்பது பொருள். எனவே; நீட்டப்படுவதாகிய வில்லுக்கு 'சாபு' என்பது முதற்கண் சொல்லாயிற்று. அது 'சாபம்' எனப் பின் தமிழில் திரிந்தது. 'சாப' என வடமொழியில் வழங்குகின்றது.

தமிழிலுள்ள 'தாண்டவம்' என்ற சொல் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து வந்தது எனப் பலர் தவறுதலாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறுர்கள். பாகவத புராணத்தில் 'தாண்டவா' என்ற சொல் கூத்து என்ற பொருளில் வடமொழியில் வழங்கியுள்ளது உண்மையேயாகும். ஆயினும், 'தாண்டு' என்னும் திராவிட அடிவேரிலிருந்துதான் இச் சொல் உண்டாகியிருத்தல் வேண்டும். மலையாளம், கன்னடம் முதலியவற்றிலும் "குதி" என்ற பொருளில் தாண்டு என்ற சொல் வழங்குகிறது. தெலுங்கில் 'தாடு' என்று இச்சொல் காணப்படுகிறது. இதைப் போன்ற அடிவேர்ப் பொருளைக் கூறுதலோ, இதனையொத்த வடிவம் பிற இந்திய-ஐரோப்பிய மொழிகளில் உண்டு என்று காட்டுதலோ வடமொழியினால் மாட்டாமையின் இச் சொல் தமிழிலிருந்து வடமொழிக்குப் போனதொன்றேயாகும் என்பது புலப்படும்.

இவை போன்ற பல்வேறு சொற்கள் தமிழிலிருந்து வடமொழியில் ஏறியிருந்தாலும், எடுத்துக் காட்டுவாரற்று இருத்தலாலும், எடுத்துக்காட்டுஉறுவாரை ஏளனம் செய்வார் இருத்தலாலும், உண்மை வெளிப்படாமல் மாசு படிந்து கிடக்கின்றது. இம்மாசினை நீக்கும் நாள் எந்நாளோ?

கோடைமலைத் தலைவர்கள்

சித்தாந்த கலாநிதி பேராசிரியர், ஔவை, சு. துரைசாமிப் பிள்ளை, மதுரை.

மதுரை மாவட்டத்தின் மேல் எல்லையாக நிற்கும் மேற்கு மலைத் தொடர் தென்னம்பொருப்பு என்று சங்க இலக்கியங்களில் பெயர் கூறப்படும். இது பாலைக்காட்டிற்கும் தென் குமரிக்கும் இடையில் மேற்குக்கடற்கரையில் வடக்குத்தெற்காக நீண்டு தொடர்ந்திருக்கும் மலைத்தொடர். இதன்கண் பாலைக்காட்டுப் பகுதியிலிருந்து கிழக்கு நோக்கித் திண்டுக்கல் வரையில் ஒரு சிறு தொடர் நீண்டு நிற்கிறது. இத்தொடரின் தென்பக்கத்தில் மலை முகடுகள் பலவுள்ளன. அவற்றுள் பொருநன்மாமலை என்பது ஒன்று; இப்பொழுது அது பெருமாமலையென மருவி வழங்குகிறது. இதன் உயரம் 7326 அடி. அதனைச் சங்க இலக்கியங்கள் கோடைமலை என்று குறிக்கின்றன. கோடைமலைத்தலைவனைக் கோடைப் பொருநன் என்று பண்டையோர் குறித்ததனால், கோடைமலை, பொருநன் மாமலையாய்ப் பின்பு பெருமாமலை எனப்படுவதாயிற்று. இந்தக் கோடைமலையின் அடியிலுள்ள குளிர்ந்த காடுகள் கானல் என்ற பெயரால் இன்றும் சிறந்துள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று கோடைக்கானல்; அப்பகுதி இன்று எழில் மிக்க மலைமேல் நகரமாய் இலங்குகிறது. கோடைமலையின் வேறு பகுதியில் கடியங்கானல் என்றொரு கானல் உண்டு; இது பொருநன்கானல் என்றும் வழங்குகிறது. இவ்வாறே இப்பகுதிகளில் வஞ்சன்கானல், தாமன்கானல் எனப் பல கானல்கள் உண்டு. இக்கானல் என்ற பெயரைச் சிறப்பித்துநிற்கும் கடியன், பொருநன், வஞ்சன், தாமன் என்பன மக்களைக்குறிக்கும் பெயர் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். இவர்கள் இக்கோடைமலையைச் சூழவுள்ள பகுதிகளில் வாழ்ந்த தலைவர்கள் ஆவர். இக் கோடைமலைத் தொடரின் கீழ்ப்பகுதியில் பண்ணைக்காடு, தோன்றிக்குடி எனச் சில பகுதிகள் உண்டு. இவையும் முறையே பண்ணி, தோன்றிக்கோ என்ற தலைவர்களைக் குறிப்பனவாகும். இங்கே காட்டிய தலைவர் பலரும் சங்க இலக்கிய காலத்தில் வாழ்ந்த பெருமக்கள்; இவர் அனைவரும்

கோடைமலையிலும் அதனைத் தொடர்ந்து திண்டுக்கல் வரையில் நிற்கும் மலைத்தொடரிலும் வாழ்ந்தனரெனச் சங்க இலக்கியம் கூறுகிறது. அன்றியும் இவர் பலரையும் கோடைமலைத்தலைவரென அவ்விலக்கியம் கூறுவதால் பண்டை நாளில் இம் மலைத்தொடர் கோடைமலைத்தொடர் என்ற பெயர் பூண்டிருந்தமை விளங்கும். அற்றாக, இப்போது இம் மலைத்தொடர் பழனிமலைத்தொடர் என்றும் இதன் மேலைப் பகுதி ஆனைமலைத்தொடரென்றும் வழங்குகின்றது.

கடியன் நெடுவேட்டுவன்:—

இக் கோடைமலைத் தலைவர்களில் கடியன் என்பவன் கடியன் நெடுவேட்டுவன் என்று சான்றோர்களால் சிறப்பிக்கப்படுகின்றான். இவன் காலத்தே முதிரமலைக்குரியனான குமணனும் அவனைப் புகழ்ந்து பாடிய பெருந்தலைச் சாத்தனாரும் வாழ்ந்தனர். இவனைச் சாத்தனார் பாராட்டி, இவனது கொடைநலத்தை மேகத்தோடு உவமித்துக் கூறியுள்ளார். கடலுக்குச் சென்ற மேகம் நீர் முகவாமல் திரும்பாதவாறு போல, இவன்பால் சென்ற பரிசிலர் பரிசில் பெறாது திரும்புவதில்லை என்ற கருத்துப்பட, "கடல்வயிற் குழீஇய அண்ணலங் கொண்மூ, நீரின்று பெயராவாங்குத், தேரொடு ஒளிறு மருப்பு ஏந்திய செம்மல் களிறின்று பெயரல பரிசிலர்கடும்பே" (புறம். 205) என்பது அப்பாடற்குறிப்பு. இக் கடியன் நெடுவேட்டுவனை, "கோன் சிலைவேட்டுவ" என்றும், இவன் கோடைமலைக்கு உரியவன் என்பதை, "வெள்வீவேலிக் கோடைப்பொருந" என்றும் பெருந்தலைச் சாத்தனார் கூறுவதனால் நன்கு தெளிகின்றோம். இப்பொருநன், புகலடைந்தோர்க்குப் பெருந்துணை புரிவதையும், பகைத்துப் பொர வந்தோரை வலியற்றுச் சிதைய வென்று சிறப்பதையும் இயல்பாகவுடையன் என்பாராய், "உறுவர் செல்சார் வாகிச் செறுவர், தாள் உளம் தபுத்த வாள் மிகு தானை" யுடையன் என்று பாராட்டிப் பாடியுள்ளார்.

வஞ்சன்:—

இவன் சேரமான் வஞ்சன் என்றும் சங்க நூல்களில் குறிக்கப்படுகின்றான்; இதனால் இவன் சேரர் குடியில் முடிசூடும் முறைமை பெற்றவன் என்பது விளங்கும். இவனைத் திருத்தாமனார் என்ற சான்றோர் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார். அப்பாட்டின் கண் இவன்

பாயல் மலைக்கு உரியன் என்பது தோன்றப் "பறையிசையருவிப் பாயற் கோவே" (புறம். 398) என்று பாடியுள்ளார். பாலைக்காட்டிற்கு வடக்கில் தொடர்ந்து குடகு நாடு முடியச் செல்லும் மலைத் தொடர் வானமலை எனப்படும். இதன் தென்பகுதி பாயல்மலைத் தொடர் எனப் பெயர் பெறும். அப்பகுதியிலும் தென்னம்பொருப்பின் வடபகுதியிலுள்ள கோடைமலை வரையிலும் இவனது ஆட்சி பரந்திருந்தது. அதனல் கோடைமலைப் பகுதியிலுள்ள கானல்களுள் ஒன்று வஞ்சன்கானல் என்ற பெயர் கொண்டு விளங்குகிறது. வஞ்சன் வாய்மை குன்ருத மொழியினன் என்றற்கு, "வாய்மொழி வஞ்சன்' என்றும் அவனுடைய ஊர் பழமையால் மேன்மையுற்றது என்றற்குப் "பெரும்பெயர் மூதூர்" என்றும் சான்ருேராகிய திருத்தாமனர் என்பவர் (புறம். 398) சிறப்பித்துரைக்கின்ருர். இவ் வஞ்சன் பெயர் பிற்காலத்தே அஞ்சன் என மருவியதோடு அவனது நாடும் அஞ்சனடு எனப் பெயர் மருவி இன்றும் நின்று நிலவுகிறது. அஞ்சன்குன்று என்பது அஞ்சனகிரியென மருவி இப்போது நீலகிரி எனப் பெயர் பூண்டு பிறங்குகிறது. அஞ்சன்குன்றுகட்கிடையில் உள்ள தடவுகளில் வாழும் தடவரைத் தோடர் என்றும் தொதுவரென்றும் இக்காலத்தார் குறிக்கின்றனர். தங்கள் வரலாற்றை இழந்த மக்கள், மாக்களாய் வரிசையிழந்து கீழ்மையெய்துவர் என்றற்கு இத்தடவர் வரலாறு சிரிய சான்று புகர்கின்றது.

கோடைப்பொருநன் பண்ணி:—

இப்பொழுது கோடைக்கானலுக்குச்செல்வோர்க்கு மிக்க வசதியாக மலைமேற் சாலை அமைக்கப்பெற்றுளது. அச்சாலை வழியே செல்வோர், மலைமேற் சிறிது தொலைவு சென்றதும், சிறு குதிரைகள் மேல் வாழைத்தாறுகளை ஏற்றிக்கொண்டு மக்கள் வருவதும் போவதுமாக இருப்பதைக் காண்பர். சாலையின் இருமருங்கிலும் காணப்படும் மலைச்சரிவில் வாழைமரங்களும் பலாமரங்களும் காய்த்துக் கனி தாங்கி நிற்கும் காட்சி காண்போர் கண்களுக்கு இனிய விருந்து செய்து மகிழ்விக்கும். சாலையிலிருந்து ஒரு கிளைச்சாலை பண்ணைக்காடு என்னும் அழகிய ஊர்க்குச் செல்லுகின்றது. அங்கே செல்வ மனைகளும் உயர்நிலைப்பள்ளி யொன்றும் சிறிய கடைத்தெருவும்

உள்ளன. மலைச்சாரலில் இருக்கும் அவ்வூரின் பெயரையும் அதனைச்சூழ்ந்து நின்று பசுந்தழை போர்த்துப் பசிய காட்சி வழங்கும் சோலைகளையும் நோக்குவோர்க்கு அதனைப் பண்ணைக்காடு என்று சொல்வது பொருத்தமாகவே தோன்றும். தெங்கும் வாழையும் தேமாவும் பலாவும் சிறந்து விளங்கும் இதனைப் பண்ணை யென்பதே அமையும்; காடு என மேலும் கூறுவது மிகை யென்னும் குற்றமாயிற்றே; மிகைபட மொழிவது குற்றமென வகுத்த மேலைத் தமிழ்ச் சான்றோர் இதனைப் பண்ணைக்காடு என மொழியமாட்டாரே என்று எண்ணுதற்றால் உண்மை தானாகவே ஒளிரத்தொடங்குகிறது.

பண்ணைக்காட்டின் புறத்தே பழம்பொருள்கள் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டுள்ளன. பன்னெடுங்காலத்துக்கு முன்பே இது மிக்க சிறப்புடைய பேரூராக இருந்தமை தெரிகிறது. இவ்வூர்க்கண் பண்ணி என்னும் தலைவன் ஒருவன் இருந்தான் என்று சங்க இலக்கியம் கூறுகின்றது. கோடைமலை தொடங்கித் திண்டுக்கல் வரையில் தொடர்ந்து நிற்கும் மலை பண்ணிமலை என்று பெயர் பெற்றிருந்தது. அழகன், செம்மையானவன் என்ற பொருள்பட நின்ற பண்ணியின் பெயர் நலம் தெரியாத பேதமையால் பிற்காலத்தார் சிலர் பண்ணிமலையைப் பன்றிமலை எனக்கொண்டு வடமொழிப் படுத்தி வராகமலை, வராககிரி என்றெல்லாம் வாய் தவறிவிட்டனர். வரலாற்றையிழந்த பேதைத்தமிழகம் இவ்வாறு எத்தனையோ வகையில் தன் புகழ்க்கு மாசு தேடிக்கொண்டிருக்கிறது. இது நிற்க.

பண்ணி என்பவன் தான் வாழும் கோடைமலைக்குத் தெற்கிலுள்ள தென்பாண்டி நாட்டுக்கு உரியவன். அவன் காலத்தே பாண்டிநாட்டை ஆண்ட பாண்டிவேந்தர்க்குத் தானைத் துணைவனாய் அவர்களுக்கு வெற்றி விளைவிக்கும் வில்லேருழவனாய் விளங்கினான்.

> "இரு போரமும் எழில்பெற அணியும்
> திருவீழ் மார்பின் தென்னவன் மறவன்" (அகம். 13)

என்பதனால் இது விளங்கும். கோடைமலைக்குரிய பொருநர் குடியில் தோன்றியவனாதலால் இவனை "வள்வாய் அம்பின் கோடைப் பொருநன்" என்று பெருந்தலைச் சாத்தனார் பெருமையுடன் கூறுகின்றார். ஒருகால் இப்பண்ணி என்பவன் பாண்டியர் பக்கல் நின்று

சிறிய போரொன்றைச் செய்து களவேள்வி செய்து வந்திருந்தோர் பலருக்கும் பெரும்பொருள் கொடை வழங்கிப் பெருமை பெற்றான். அவன் பெற்றபேறு வேறு பிறர் எளிதிற் பெறலாகாததொன்று என்று கண்ட பெருந்தலைச்சாத்தனார்,

"வள்வாய் அம்பின் கோடைப் பொருநன்
பண்ணி தைஇய பயக்கெழு வேள்வியின்
விழுமிது நிகழ்வதாயினும்" (அகம். 13)

என்று உவம வாயிலாக உயர்த்திக் கூறினார். "வரைநிலையின்றி இரவலர்க்கு ஈயும்" வள்ளலாகிய பண்ணி கோடைமலைப்பகுதியில் அதற்குரியனாய் விளங்கிய திறம் இன்று நம்மிடையே மறந்தும் மறைந்தும் போனமையால், பண்ணிக்காடாகிய பண்ணைக்காட்டின் பழமை நலம் இன்று புதுமையாய் இருக்கின்றது. இதன் உண்மை நிலை உணராமையால் கோடைப்பொருநன் என்ற தொடரிலுள்ள (அகம். 13) கோடை என்பதைக் கோட்டூர் என்பதன் மரூஉ முடிபாக அரும்பதக்குறிப்பு எழுதினோர் கொண்டொழிந்தனர்.

தாமன் தோன்றிக்கோன்:—

தோன்றிக்கோனாகிய தாமன் பெயர் சங்க நூலில் தாமான் எனக் காணப்படுகிறது. தாமன் என்ற பெயரே சங்க நூல்களிலும் கல்வெட்டுக்களிலும் திருத்தாமனார், முடத்தாமனார், ஆதித்தன் தாமன் எனப் பயில வழங்குதலால், தோன்றிக் கோவாகிய தாமனைத் தாமான் என்றது ஏடெழுதுவோரால் நேர்ந்த பிழையெனக் கோடல் வேண்டும். தோன்றிக்கோன் தாமனது பெயரால் அமைந்த தோன்றிக்குடி இன்று திண்டுக்கல்லுக்குத் தென்மேற்கில் கோடைமலைத் தொடரின் கீழைப்பகுதியில் உளது. இத்தாமன் பெயரால் உண்டாகிய ஊர் தாமனூர் என இருந்து பின் காமனூர் என மருவியது; தாமன் கானல் இப்போது தாம்பிரக்கானல் என வழங்குகிறது. காமனூரின் பழங்குறிப்புத் தாமனூர் என்பதும், தாமன் கானலின் பழமையும் அவற்றின் அருகில் தோன்றிக் குடிநின்று மலைவளம் சிறந்து மாண்புமிக்கிருப்பதும் நோக்கின் சங்க நூல் கூறும் தோன்றிக் கோனாகிய தாமன் என்பவன், கோடைமலைத்தொடரின் கீழ்ப்பகுதியில் பண்ணி என்பவன் காட்டுக்குக் கிழக்கே வாழ்ந்த தலைவன் என்பது இனிது பெறப்படும்,

இத்தாமனது தோன்றிமலையை "இழுமென இழிதரும் அருவி வான்றோய் உயர்சிமைத் தோன்றி" (புறம். 99) என்று ஐயூர் முடவனார் சிறப்பித்துரைக்கின்றார். தோன்றிக்கோவாகிய தாமனை, "அறவர் அறவன் மறவர் மறவன், மள்ளர் மள்ளன் தொல்லோர் மருகன்" என்று அவர் பாராட்டுகின்றார். ஒருகால் சான்றோராகிய ஐயூர் முடவனார் கிள்ளிவளவனைக் காண்டற்கு அவன் இருந்த உறையூர் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கையில், அவர் ஊர்ந்து சென்ற தேர்க்கு (வண்டிக்கு) நல்லதோர் எருது வேண்டியிருந்தது; அதனை அறிந்த இத்தாமன் அவர்க்கு ஊர்தியும் ஆனிரைகளும் நிரம்ப நல்கினன்.

இதுகாறும் கூறியதனால், கோடைமலையின் அடியில் வாழ்ந்த கடியன் நெடுவேட்டுவன் முதல், அம்மலைத் தொடரின் இடையில் வாழ்ந்த பண்ணியும், இப்பகுதியில் வாழ்ந்த தோன்றிக்கோன் தாமனும் ஆகிய கோடைமலைத் தலைவர்கள் பலரும் கொடைவள்ளல்களாய்ச் சிறந்தார்கள் என்பதும் அவர்கள் வாழ்ந்த மலைத்தொடர் கோடைமலை யெனப் பெயர் பெறினும் இரவலர்க்கு வேண்டுவன நல்கும் கொடைமலையாய்ப் பயன் சிறந்து விளங்குகின்றமையும் இனிது விளங்கும். மேலும், தாமனது தோன்றிமலை கோடைமலைத் தொடர்க்கண் இருக்கும் அதுவேயன்றிக் கருவூர்க் கண்மையில் உள்ள தான்றோன்றி மலையாகாதெனக் கோடலே பொருந்தும் என்பதும் ஓராற்றால் கூறியவாறும்.

காஞ்சி-ஏகாம்பரர் திருக்கோயில் கல்வெட்டுக்கள்

திரு, டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் அவர்கள், தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை.

காஞ்சிபுரம்

இந்நகரம் எப்பொழுது யாரால் உண்டானது என்பது திட்டமாகக் கூறக்கூடவில்லை. கரிகாலன் இந்நகரைச் சிறப்பித்தான் என்பது சேக்கிழார் கூற்று. அதற்கேற்ப, திருவேகம்பத்தில் கரிகோலன் உருவச் சிலை காணப்படுகிறது. திருவேகம்பம் எக்காலத்தில் உண்டானதென்பதும் கூற இயலாது. காஞ்சிபுரம் ஏறத்தாழக் கி. மு. மூன்றும் நூற்றுண்டு முதல் பௌத்த சமயச் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த இடமாகும். பௌத்த சமயக் கலைஞானங்களிற் சிறந்த பெரியார் பலர் நாலந்தாப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் சீன நாட்டிற்கும் பேராசிரியராகச் சென்றிருந்தலைக் காணக் காஞ்சியில் அவர்களைத் தயாரித்து அனுப்பிய பல்கலைக் கழகம் ஒன்று இருந்திருத்தல்வேண்டும் என்பதை அறியலாம். பல்லவ காலத்தில் வடமொழிக் கல்லூரி ஒன்று நன்னிலையில் இருந்தமை தெரிகிறது. பௌத்த-சமண-சைவ-வைணவ சமயங்கட்குச் சிறப்பிடம் ஈந்த காஞ்சிமாநகரம்; இந்நால்வகைச் சமய நூல்களையும் பொதுவாகப் பலகலைகளையும் போதிக்கத்தக்க கல்லூரிகளைத் தன்னகத்தே பெற்றிருந்தது என்று கூறுதல் பொருந்தும்.

பலவகைக் கோவில்கள்

கி. பி. 640-இல் சிறுத்தொண்டரைச் சேனைத் தலைவராகக் கொண்ட நரசிம்மவர்மன்காலத்தில் காஞ்சியைக்கண்டு சென்ற ஹியூன்-சங் என்ற சீன வழிப்போக்கன் காஞ்சியில் பலகோவில்கள் இருந்தன என்பதும், அவற்றுள் பல, திகம்பர சமணருடையன என்பதும் குறித்துள்ளான். அவன் காலமே அப்பர் சைவராக மாறிச் சமயப் பிரசாரம் செய்துவந்த காலம். காஞ்சியில் ஏகாம்பரர் கோவிலையும்

திருக்கச்சி மேற்றளியையும் அப்பர் பாடியுள்ளார் என்பதைக் காண், ஹியூன்-சங் காஞ்சிக்கு வந்தபொழுது இவ்விரு சிவன்கோவில்களும் சிறந்த நிலையில் இருந்தன என்பதை நன்குணரலாம். அப்பருக்குப் பின்னரோ கச்சிநெறிக் காரைக்காடு, அநேகதங்காபதம், ஓணகாந்தன் தளி என்பன சிறப்புற்றன என்பது தேவாரத்திலிருந்து அறியலாம். சுந்தரர்க்குச் சிறிது அடுத்து வந்த மாணிக்கவாசகரும் திருவேகம்பம் ஒன்றையே சிறப்பித்துக் கூறியிருத்தல், அதன் பழமையையும் பெருமையையும் வலியுறுத்துவதாகும்.

திருவேகம்பம்-அமைப்பு

நாயன்மார் காலத்துக் கோவில்களெல்லாம் சிறிய அளவில் அமைந்தவையாகும். கருவறை, நடு மண்டபம், முன் மண்டபம் ஆகிய மூன்றைக் கொண்டதே கோவிலாகும். அதனைச் சுற்றிலும் மதிற்சுவர் உண்டு. இத்தகைய சிறிய கோவில்கள், பல்லவர் காலத்தில் படிப்படியாகப் பெரிதாக்கப்பட்டன; பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் மேலும் பெரிதாகக் கட்டப்பட்டன. முன்சொன்ன சிறிய கோவிலைச் சுற்றிலும் இசை மண்டபம், வியாக்யான மண்டபம், நடனமண்டபம், நாடக அரங்கு முதலியன அமைந்தன. இப் பெருக்கம் பல்லவர் காலத்திலேயே (நாயன்மார் காலத்திலேயே) ஓரளவு இருந்ததாயினும், பின்வந்த சோழர் காலத்தில் விரிவடைந்தது. திருக்கச்சி மேற்றளி, திருவேகம்பம், திருவொற்றியூர்க்கோவில் முதலியவற்றில் மடங்கள் இருந்தன. அவை சமயக்கல்வி, தமிழ்க்கல்வி, இவற்றைப் பரப்பி வந்தன. அப்பர் காலத்தில் திருவேகம்பத்தில் காபாலிக மடம் ஒன்று இருந்திருத்தல் கூடும் என்பது மகேந்திரவர்மன் எழுதிய 'மத்தவிலாசப் பிரகசன' த்தால் ஊகித்து அறியப்படும்.

திருவேகம்பம் பல்லவர் காலத்தில் சிறிய அளவிலும், பின்னர்ச் சோழர் ஆட்சியில் விரிவடைந்தும், அதன் பின்னர் விஜயநகரத்தார் ஆட்சிக் காலத்தில் மிக்க விரிவடைந்தும் இருத்தல்வேண்டும் என்பது அக் கோவிலில் உள்ள கல்வெட்டுக்களைக் கொண்டும் கட்டட அமைப்பு முறைகளைக் கொண்டும் துணியலாம். இன்றைய கோவிலுக்குள் கவ

னிப்பாரற்றுப் பாழடைந்து கிடக்கும் (நந்தவனத்திற்குள் இருக்கும்) நடராஜர் கோவில், உருமாறி இடிந்து கிடக்கும் அம்மன் கோவில், திருச்சுற்று மாளிகை என்னும் பகுதிகள் சோழர் காலத்தனவாகும். ஏனைய பெருக்கங்கள் பிற்காலத்தனவாகும். இஃது உண்மை என்பதை மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில், திருவண்ணாமலைக்கோவில், சிதம்பரம் கோவில் முதலிய பெருங் கோவில் கட்டடக்கலை உணர்வைக் கொண்டு நன்கு அறியலாம்.

கல்வெட்டுச் செய்திகள்

அரசரும் காலமும்

ஏகாம்பரநாதர், நடராஜர், திருக்கச்சிமயானர் இவர் தம் கோவிற் கல்வெட்டுக்கள் சோழர், விஜயநகர அரசர், அரசாங்க உயர் அலுவலர் இவர் தம் காலங்களில் வெளியிடப்பட்டவையாகும். சோழர் கல்வெட்டுக்கள் முறையே முதல் இராசாதிராசன், முதற் குலோத்துங்கன், இரண்டாம் குலோத்துங்கன், இரண்டாம் இராசராசன், இரண்டாம் இராசாதிராசன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன் (கி. பி. 1178-1218) காலத்தவை. எனவே, இப் பெருங்கோவில் சோழப்பேரரசர் காலத்தில் ஏறத்தாழ 200 வருடகாலம் நல்ல நிலையில் இருந்ததை இக் கல்வெட்டுக்கள் உணர்த்துகின்றன.

சோழர் ஆட்சிக்குப் பிறகு உண்டான விஜயநகர ஆட்சிக் காலத்திலும் இக் கோவில் நன்னிலையில் விளங்கியது என்பது எட்டுக் கல்வெட்டுக்களால் தெரிகிறது. அவை முறையே புக்கராயர், புவனேக வீரன், கணபதி தேவன், கம்பணவுடையார் என்பவர் (கி. பி. 14, 15 ஆம் நூற்றாண்டுகள்) காலமாகும்.

நாட்டுப் பிரிவுகள்

தொண்டை மண்டலம் முதல் இராஜராஜனால் 'ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலம்' என்று பெயரிடப்பட்டது. அப்பெயர் அவனுக்குப் பின் ஐந்து நூற்றாண்டுகள் வரை அப்படியே இருந்தது. 24 கோட்டங்களின் பெயர்களும் வழக்கில் இருந்தன. அவற்றுட் சில காண்க:

1. எயிற்கோட்டத்துக் கோனேரி நாட்டுக் கோனேரி (867)

2. எயிற்கோட்டத்து எயில்நாட்டுப் புதுப்பாக்கம் (824).

3. பழுவூர்க்கோட்டத்துத் தனியூரான காவிரிப்பாக்கம் என்ற விக்ரம சோழச் சதுர்வேதி மங்கலம். (822)

4. தாமல் கோட்டத்துக் களத்தூர் (814).

5. பாண்டி மண்டலத்து வீரநாராயண வளநாட்டுச் சமரகோலாகல நல்லூர்.

6. புலியூர்க் கோட்டத்து உரும்பில் வல்லம் (350).

7. மாற்றுக் காட்டுக் கோட்டத்து எழுதிபுதூர் என்ற ஏகாம்பரநாத நல்லூர் (351).

8. எயிற்கோட்டத்துக் காரையூர் (351).

9. பெரும் பாணப்பாடிக் கரைவழி ஆந்தி நாட்டு மேல் கூற்றுத் தாமரைச் செலுர் (817).

கோவிலுக்கு விடப்பட்ட தானங்கள்

1. திருநந்தா விளக்கு ஒன்று, இரண்டு வைக்கக் காலிகள் தானமாக விடப்பட்டன. ஒரு விளக்குக்கு 32 பசு வீதம் தானம் விடப்பட்டது என்பதும் இரண்டு விளக்குகட்கு 64 பசுக்கள் தானம் விடப்பட்டன என்பதும் கவனிக்கத்தக்கன. இவற்றைக் கோவில் இடையர் பெற்று நாளும் விளக்கு எரிக்க நெய் அளித்து வந்தனர்.

2. அரசன் அல்லது அரசப் பிரதிநிதி பிறந்த நாளன்று கோவிலில் சிறப்புப் பூசை நடத்த விட்ட தானம்.

   (a) தாமல் கோட்டத்துக் களத்தூர் தேவதானம்.

   (b) சமரகோலாகல நல்லூர் ,,

3. உத்தர அயனம், மாசிமகம் முதலிய விசேட காலங்களில் சிறப்புப் பூசைக்காகக் காசு தானம்.

4. கோவிலுக்கென்றே ஊர், நிலம் முதலியன தானம்.

   (a) எயிற்கோட்டத்து எயில் நாட்டுப் புதுப்பாக்கம் தேவ தானம் (824).

(b) பொன் மேய்ந்த கம்பன் வளாகம் குழி ஆயிரம் தேவ தானம் (821).

(c) திருப்புக்குழிக்குப் பக்கத்தில் நிலதானம் (825).

(d) எனுதி புதூர், காரையூர், திருவாய்ப்பாடி, சிங்காரத் தோப்பு தேவதானம் (351).

தானம் விடப்பட்ட பசுக்கள் வகை

(1) பால்பசு 10+சினைப்பசு 12+வறள் பசு6+கிடாரி 4+எருது 1. (822).

(2) நற்பசு 32+எருது 1. (816)

(3) பால்பசு—சினைப்பசு+நாகு உட்பட 2க்கு 32+எருது 1. (819)

(4) பசு 32+எருது 1. (817)

(5) பசு 32+எருது 1, (823)

(6) பால்பசு 10+சினைப்பசு 10+பொலிமுறை நாகு 12 (32)+எருது 1. (350)

பசு வகைகளை நோக்க நாகு என்பது மணப்பருவத்துப் பசு என்பதும், பொலிமுறை நாகு என்பது கன்று ஈனத் தகுதியுடையது என்பதும், இவ்வினத்தின் இனம் பெருக்க எருது ஒன்று உடன் தானம் செய்யப்பட்டதென்பதும் அறியலாம். ‘நாகு’ என்பதன் பொருள் சிறப்பு நோக்கத் தக்கது.

கோவில் இடையர்

இப் பசுக்களைப் பெற்ற இடையர் கோயில் சுரபி இடையர் (818) என்றும் கோயிலில் விளக்குக்காக இவற்றைப் பெற்று நெய் நாடோறும் தந்து வந்தனர். ஆதலால் கோயில் விளக்குக் குடிமக்கள் (816) என்றும் பெயர் பெற்றனர். இக் கல்வெட்டுக்களில் வழக்காறுகொண்ட அவர் தம் பெயர்கள் செல்வக்கோன், தழுவக்குழைந்தான், அமுதவல்லவக் கோன், சிறுநம்பிக்கோன், குருகுலராயக்கோன், பெருமாள்கோன்,

சோமக்கோன், திருவேகம்பக்கோன், காக்குநாயகக்கோன், சந்திரக் கோன், மலையக்கோன் என்பன. இவர்கட்குத் தலைவன் 'திருவிளக்கு மன்றாடி' எனப்பட்டான்.

கோவில் அர்ச்சகர் பெயர்கள்

அக்காளிபட்டன், தேவசிவன், நாற்பத்தெண்ணாயிரபட்டன், (இவன் மனைவி சூரியதேவ ஆச்சாணி), பேரேற்றுப் பெருமான் (இவன் சிறியதாய் அன்புடை ஆச்சாணி), காமக்கொடி* பட்டன், கம்பாண்டான், புராணசிந்தாமணிபட்டன், திருச்சிற்றம்பலபட்டன், விடங்கப்பட்டன் என்பன கோவில் அர்ச்சகர் பெயர்களாகும்.

கோவிலில் நடைபெற்ற விசேடபூசைகள்

மாசிமகவிழா, உத்தர அயன விசேடபூசையில் சஹஸ்ர கலசம் ஆட்டல், திருவோணநாள்விழா, புவனேகவீரன் சந்திபூசை, கணபதி தேவன் சந்தி என்பன.

வழக்கில் இருந்த அளவைகள்

நெல் அளக்க அருமொழி தேவன் மரக்கால் அரசாங்க அளவையாக இருந்தது (867). கோவிலில் நெய் அளக்க திருவேகம்பநாழி என்பது பயன்பட்டது (350).

பண்டாரம், நாணயம் முதலியன

கோவில்பண்டாரம் (Treasury) தேவர்பண்டாரம், ஸ்ரீபண்டாரம் எனப் பெயர்பெற்றன. கோவில் கணக்கன் இருந்தான். அவன் பெயர் திருவேகம்பம் உடையான் என்பது. குருக்கள் 'பட்டர்' என்றும் 'நம்பிமார்' என்றும் பெயர் பெற்றனர். பரிசாரகர், திருமஞ்சனம் எடுப்பார் திருப்பள்ளித் தாமம் தொடுப்பார், கோவிலைக் கண்காணிக்கும் மாகேசுவரர், தேவரடியார் முதலியோர் கோவிலில்வேலைபார்த்து

* இதுவே காமகோடி என மாறியது போலும்.

வந்தனர். கோவிற் பண்டாரத்தில் பொன்னை உரைத்துப் பார்க்கக் கட்டளைக்கல் (867) இருந்தது. மாற்றுக் குறையாத தூயபொன் என்பதற்கு அடையாளமாக அரசாங்கத்தாரால் துளையிடப்பட்ட பொன்நாணயம் 'துளைப்பொன்', 'துளைநிறைபொன்' எனப்பட்டது. 'கழஞ்சு' என்பது பொன் நிறுத்தலளவைப் பெயர். வழக்கில் இருந்த காசு 'அன்றாடு நற்காசு' எனப் பெயர் பெற்றது. இப்பொழுது 'பட்டைச்சாதம்' என்பது அக்காலத்தில் 'சட்டிச்சோறு' என வழங்கியது (867). கோவில் வேலைகளில் மாணிகள் (பிரமசாரிகள்) விசேடகாலங்களில் பங்கெடுத்துக் கொள்வர். முதற் குலோத்துங்கன் காலத்தில் உத்தர அயந விசேட பூசையில் மாணிகள் எண்மர் பங்கு கொண்டனர்.

பொதுச் செய்திகள்

(1) அக்கால நில அளவை "அறுபத்தொன்பதே எண்மா அரையரைக்காணி முந்திரிகை.........நூற்றிருபத்து நாலரையே காலுமாக்காணி முந்திரிகை" எனவரும் குறிப்புக்களால் அறியலாம். வேலி-மா-முந்திரிகை என்பன நில அளவைப் பெயர்கள்.

(2) 'தனியூர்' என்பது இக்கால Town என்பது (காவிரிப்பாக்கம்-822). 'நகரம்' என்பது இக்கால City என்பது (காஞ்சிபுரம்-820).

(3) சதுர்வேதிகள் எனப்பட்ட (நான்கு வேதங்களில்வல்ல) மறையவர்க்குத் தானமாக விடப்பட்ட ஊர் 'சதுர்வேதிமங்கலம்' எனப்பட்டது. புதுப்பாக்கமான குலோத்துங்க சோழச் சதுர்வேதி மங்கலம் (824), காவிரிப்பாக்கமான விக்கிரமச்சோழ சதுர்வேதிமங்கலம் (822) என்பன இத்தகையவை.

(4) இக்காலத்தில் 'உருப்படி' என்பது அக்காலத்தில் 'உரு' என வழங்கியது.

(5) 'அவ்வையார்' என்ற வழக்கு 'அம்மையார்' என்பது போன்றதாகும். இராஜராஜன் தமக்கையார் 'குந்தவ்வையார்' எனப் பட்டதும், கம்பணவுடையார் மனைவி 'இராமதேவி-அவ்வையார்' எனப்பட்டதும் காண்க. 'அவ்வையார்' என்பதே 'ஒளவையார்' என்பதினும் பொருட்சிறப்புடைய வழக்காகும். இச் சொல்லே 'அவ்வ' எனத் தெலுங்கில் குறைந்து வழங்குவது.

(6) கரியமுது எனப்படும் பதார்த்தவகைக்கு 'வெஞ்சனம்' என்ற வழக்குண்டு (814). இஃது இன்றும் தென்னாட்டில் வழங்கப் படுகின்றது.

(7) கல்வெட்டு 348–A-இல் உள்ள செய்யுட்கள்:

1. அடிகெயிலே முன்னளில் ஆடகக்குன் றிட்ட
வடிமறைந்து போயும் மறையா—முடிகுசமர்
மாற்ளேர் தொழுந்திருமால் மாவுதைப்ப வேல்வழுதி
தோற்றேடிப் போன சுவடு.

2. மாலாக்கி இந்திரை யைத்திருத் தோள்வைத்து வையகத்தைக்
கோலாற் புரந்தருள் மாவலி வாணன்நன் கொற்றவடி
வேலால் திரப்புண்ட பின்விறல் மாறன் வெருண்டுபெண்டு
காலாற் குடித்த கடல்கண்க ளால்விழக் கண்டனமே.

3. எற்றூர்க் கிடாதார் இலையென்ப தின்றறிந்தேம்
சீற்றத் திருமால் செருவெல்க—மாற்றிலாப்
பொன்னிட்டான் சென்னிகொடிப் பள்ளியிட்டான் சேரமான்
வென்னிட்டான் கொற்கையார் வேந்து.

இயற்கையைப் பயன்படுத்துதல்

3 * அணு சக்தி

திரு. பே. நா. அப்புஸ்வாமி ஐயர் அவர்கள், B.A., B.L., சென்னை.

பண்டைக் காலத்தில் இயற்கையைத் தெய்வமாகக் கொண்டு, அதற்கு அஞ்சி நடந்துவந்த மனிதன் மேன்மேலும் அறிவு பெற்று, இயற்கையின் பகுதிகளாகிய காற்றையும், நீரையும், கடலையும், வெப்பத்தையும், குளிரையும், இவை அனைத்துக்கும் அடிப்படைக் காரணமாகிய சூரியனையும், மின்சாரத்தையும் பயன்படுத்தக் கற்றுக்கொண்டான் என்று முன்னால் பார்த்தோம். இவை யாவும் வியக்கத்தக்க விஷயங்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆயினும், இவை எல்லாவற்றையும்விட இன்னும் அற்புதமாக உள்ளது அவன் இப்பொழுது பயன்படுத்த முயன்றுகொண்டிருக்கும் இயற்கைப் பொருளாகிய அணு (Atom) என்னும் பொருள்.

அணு என்பது மூலகங்களின் (Elements) மிகமிக நுண்ணிய பகுதி. அது கண்ணுக்குத் தெரியாத அளவில் சிறியது. அதன் சிறுமையை நம்மால் மனத்தாலும் தெரிந்துகொள்ளுவது அரிது. இரண்டோர் உதாரணங்களால் இதை விளக்கலாம். அணுக்களில் மிகச் சிறியவை ஹைடிரஜன் (Hydrogen) அணுக்கள். இருபத்தைந்து கோடி ஹைடிரஜன் அணுக்களை வரிசையாக அடுக்கினாலும் ஓர் அங்குலம் ஆகாது! அணுக்களில் மிகப் பெரியவை யுரேனியம் (Uranium) அணுக்கள். பத்துக் கோடி யுரேனியம் அணுக்களை வரிசையாக அடுக்கினால்தான் சுமார் ஓர் அங்குல நீளம் இருக்கும்!

இவ்வளவு நுண்மை பொருந்தியதாயுள்ள அணுவைப் பகுக்க முடியாது என்று நெடுங்காலமாக எண்ணிவந்தார்கள். அதனால் அதற்கு 'ஆடம்' (Atom), அதாவது பகுக்க முடியாதது என்னும் பெயரைக் கொடுத்தார்கள். ஆனால், சில காலமாக அணுவும் பகுக்கக் கூடியது என்று கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்.

---

* சென்னை அகில இந்திய வானொலி நிலயத்தில் 21—7—54-ல் ஒலி பரப்பியது; அந் நிலயத்தார் அநுமதியுடன் வெளியிடப் பெறுகிறது.

ஒவ்வோர் அணுவிலும் இரண்டு முக்கியமான பகுதிகள் உண்டு. அணுவின் நடுமையத்தில் உட்கரு (Nucleus) என்னும் ஒரு பகுதி இருக்கிறது. அதைச் சுற்றியுள்ள வெளியில், அதிலிருந்து சற்று தூரத்துக்கு—மிக நுண்ணிய தூரத்திற்கு—அப்பால், மின்னணு-மேகம் (Electron Cloud) எனப்படும் ஒன்று இருக்கிறது. அணுவின் உட்கருவிலே முக்கியமாக இரண்டு வகைப்படும் மிகமிக நுண்ணிய பொருள்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்றுக்குப் 'புரோட்டான்' (Proton) என்று பெயர். மற்றொன்றுக்கு 'நியூட்டிரான்' (Neutron) என்று பெயர். இவை மிகவும் நெருக்கமாக உட்கருவில் அமைந்திருக்கின்றன. புரோட்டான் நேர்மின்சார (Positive) ஏற்றம் உடையது. நியூட்டிரானுக்கு யாதொரு மின்சார ஏற்றமும் இல்லை.

இப்படி அமைந்துள்ள அணுவிலே அதன் உட்கருவைச் சுற்றி மின்னணு மேகம் சுழன்றோடிக் கொண்டேயிருக்கிறது—சூரியனைச் சுற்றிக் கிரகங்கள் சுழன்றோடுவது போல. ஒவ்வோர் அணுவும் ஒரு சூரியமண்டலம் என்று கற்பனைமனம் படைத்த விஞ்ஞானிகள் கூறுகிறார்கள். ஆனால், எத்தனை சிறிய சூரிய மண்டலம்!

ஹைடிரஜன் அணுவின் குறுக்களவு ஓர் அங்குலத்தில் இருபத்தைந்து கோடியில் ஒரு பங்கு என்று பார்த்தோம். அணுவின் உட்கருவில் உள்ள புரோட்டானின் அளவு அப்படிப்பட்ட ஹைடிரஜன் அணுவில் இருபது கோடியில் ஒரு பங்கு. மின்னணு எனப்படும் எலெக்டிரான்' (Electron) என்பது அளவில் இதைவிடச் சற்றே பெரிதாயினும், எடையில் புரோட்டானில் ஆயிரத்து எண்ணூற்று நாற்பதில் ஒரு பகுதியே உள்ளது.

'இவ்வளவு நுண்மை பொருந்திய பகுதிகளால் அமைந்த மிக நுண்ணிய பொருளாகிய அணுவிலிருந்தா சக்தியைப் பெற முயலுகிறார்கள்? இத்தனை நுண்மையான அணுவிலிருந்து பெறக்கூடிய சக்தியும் மிக நுண்ணியதாகத் தானே இருக்க முடியும்? இவ்வளவு சிறிய சக்தியால் என்ன பயன் உண்டாகக் கூடும்?' என்று கேட்கலாம். ஆனால், உண்மையில் அணுவின் உள்ளே அளவிறந்த சக்தி அடங்கிக்கிடக்கிறது.

இயற்கையிலுள்ள பொருள்களிலிருந்து அவற்றின் உள்ளடங்கிய சக்தி இயற்கையாகவே வெளிப்பட்டுவருவதைச் சுமார் அறுபது வருஷங்களுக்குமுன் 'பெக்கெரெல்' (Becquerel) என்பவர் தற்செயலாகக் கண்டுபிடித்தார். அதைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளைக் 'கியூரி' தம்பதிகள் (Professor and Madame Curie) செய்து, ரேடியத்தைத் (Radium) தனியாகப் பிரித்தெடுத்தார்கள். இதனால் பல நற்பயன்கள் விளைந்தன.

பின்பு, 'ரதர்போர்டு' (Rutherford), 'ஸாடி' (Sody) என்னும் விஞ்ஞானிகள் இருவர் ரேடியத்தின் விந்தைச் செயலை நுணுகி ஆராய்ந்தார்கள். அதிலிருந்து மூன்று வகையான கிரணங்கள் வெவ்வேறு வேகங்களோடு வீசி வெளிப்படக் கண்டார்கள். இந்த நிகழ்ச்சிக்கு ரேடியக் கிளர்ச்சி (Radio-activity) என்ற பெயரைக் கொடுத்தார்கள்.

இன்னும் இதை ஆராய்ந்தபோது, இவ்வாறு கிரணங்களை வீசிவரும் ரேடியமானது நாளடைவில் தன் கதிர்-வீசு-சக்தியை இழந்து ஈயம் (Lead) என்னும் வேறொரு பொருளாக மாறிவிடுவதைக் கண்டார்கள். அப்படிக் கிடைக்கும் ஈய அணுவின் எடை அதை ஈன்ற ரேடியம் அணுவின் எடையை விடச் சற்றே குறைவு. ஆகையால், ரேடியத்தின் பொருளின் ஒரு பகுதி சிதைந்து அழிந்துபோகிறது என்றும், அந்தப் பொருள் சிதைவால் சக்தி-அளவிறந்த வெப்ப சக்தி-தோன்றுகிறது என்றும் முடிவு செய்தார்கள்.

சுமார் ஐம்பது வருஷங்களுக்கு முன் இந்த விஷயத்தை ஆராய்ந்த 'ஐன்ஸ்டைன்' (Einstein) என்பவரும் பொருளானது சக்தியாக மாறக்கூடும் என்று உறுதியாகக் கூறினார். அப்படி மாறும்போது பிறக்கும் சக்தி இன்ன அளவுள்ளதாக இருக்கும் என்றும் ஒரு சூத்திரத்தால் வெளியிட்டார். பின்பு, இந்தத் துறையில் மென்மேலும் ஆராய்ச்சிகள் நடந்தன. இயற்கையில் ரேடியம் முதலிய பொருள்கள் மிகமிக மெதுவாகவே சக்தியை வீசிவருகின்றன. ஆயினும், அவற்றைத் துரிதப்படுத்தவோ, மாற்றவோ, யாதொரு வழியும் தெரியவில்லை. பின்பு, அணுக்களைப் பிளக்க ஏதாவது வழி

யுண்டானல், அப்போதும் சக்தியைச் சட்டென்று பெற முடியும் என்று தெரிந்து, அதற்குரிய முயற்சிகளை நடத்தினர்கள். அணுக்களைத் தகர்க்க வழிகளையும் அதற்கு வேண்டிய கருவிகளையும் கண்டு பிடித்தார்கள். இந்த முறைக்கு அணுப் பிளவு (Fission) என்று பெயர். இதில் முயன்றவர்களில் 'காக்கிராப்ட்' (Cockroft), 'வால்டன்' (Walton) என்னும் இரண்டு ஆங்கிலேய விஞ்ஞானிகளும், 'பெர்மி' (Fermi) என்னும் இத்தாலி நாட்டு விஞ்ஞானியும், 'ஹான்' (Hahn) என்னும் ஜெர்மானிய விஞ்ஞானியும் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள். இதில் 'மைட்னர்' (Meitner) என்னும் பெண்மணி ஒருத்தியும் பங்கெடுத்துக்கொண்டாள்.

இந்த வகையில் யுரேனியம் அணுவைப் பிளவுபடச் செய்தால் ஏராளமான சக்தி பிறக்கும் என்று விஞ்ஞானிகள் உறுதியாகக் கூறினர்கள். அந்தச் சக்தியைப் போரில் பயன்படுத்தக்கூடும் என்று அரசியல் வாதிகளுக்கும், படைத் தலைவர்களுக்கும் தோன்றிற்று. ஆகவே, அணு-குண்டை இயற்றும் முயற்சி தொடங்கப்பட்டது. இது லாஸ்-அலாமாஸ் (LosAlamos) என்னும் இடத்தில், மனிதர் அதிகம் வாழாத பகுதியில், 'ஓப்பன்ஹைமர்' Oppenheimier) என்னும் விஞ்ஞானியின் தலைமையில் நடத்தப்பட்டு வெற்றிகரமாக முடிந்தது. அம்முயற்சியின் விளைவாக அமைக்கப்பட்ட இரண்டு அணு குண்டுகள் 'ஹிரோஷிமா' (Hiroshima), 'நாகசாக்கி' (Nagasaki) என்னும் இரண்டு நகரங்களை நொடிப்பொழுதில்—சிவபெருமான் புன்சிரிப்பால் திரிபுரத்தை எரித்த கதையைப் போல—அழித்து விட்டன. அணுவில் அடங்கிய அளவிறந்த கோர சக்தியை உலகம் அறிந்தது.

இந்த அணுகுண்டு வெடிக்கும்போது, உண்டாகும் வெப்ப மானது சூரியனில் உள்ள வெப்பத்தைக் கிட்டத்தட்ட எட்டிவிட் டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த வெப்பத்தினல், கண்மூடித்

திறப்பதற்குள், எஃகு ஆவியாகி மறைந்துவிடும். மேலும், அதிலிருந்து வேறு பலவகைக் கிரணங்கள் வீசப்பட்டன. அவையும் உயிருக்கு மிகவும் அபாயகரமானவை. நாளடைவில் உடலைப் பல வகையாகப் பாதிக்கக் கூடியவை.

கொடுமையே வடிவான இந்த அணுகுண்டை இயற்ற வழி தெரிந்துகொண்டபின், விஞ்ஞானிகள் இரண்டு வகையான முயற்சிகளில் இறங்கினர்கள். இத்தனை சக்தி வாய்ந்த குண்டைக்காட்டிலும் அதிகச் சக்தி வாய்ந்த வேறு அணுகுண்டை இயற்றக்கூடுமா என்பது ஒரு வகையான முயற்சி. இந்தத் துறையில் வெற்றி கிடைத்துவிட்டது. இதுதான் அணு இணைப்பு (Fusion) முறை எனப்படுகிறது. இம்முறையால் அணுகுண்டைக் காட்டிலும் பல்லாயிர மடங்கு சக்தி வாய்ந்த ஹைடிரஜன் குண்டும்—இதை எச். குண்டு (H-Bomb) என்று சொல்லுகிறார்கள்—அதைக்காட்டிலும் சக்தி வாய்ந்த கோபால்ட் குண்டும் (Cobalt Bomb) செய்யப்பட்டு விட்டன என்று பத்திரிகைகளில் படிக்கிறோம். ஆகவே, விஞ்ஞானிகள் கொடுமையின் 'எவரெஸ்டு' (Everest) சிகரத்தை அடைந்து விட்டார்கள்.

விஞ்ஞானிகள் எடுத்துக் கொண்ட மற்றொரு முயற்சி மக்கட் சமுதாயத்துக்கு இந்தச் சக்தியால் என்ன என்ன நற்பயன்களை அளிக்கக்கூடும் என்பது. இதிலும் பலவகைகளிலும் வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது.

காற்றின் போக்குக்கும், ஆற்றின் நீரோட்டத்துக்கும், மக்களின் போக்குவரவுக்கும் இடையூறாக உள்ள பெரிய குன்றுகளை அணு சக்தியால் தகர்க்கலாம். அவ்வாறு சமீபத்தில் ரஷ்யாவில் நிகழ்ந்ததாகப் பத்திரிகைகளில் ஒரு செய்தி வெளிவந்தது.

மேலும், அணுசக்தியை நமக்கு வேண்டியபடி சின்னஞ்சிறு அளவில் எடுத்துப் பயன்படுத்த வழிகளைக் கண்டுபிடித்துவிட்டால் உலகெங்கும் பலவகையான எந்திரங்களை இயக்கச் செய்யலாம்.

மக்களின் குற்றேவல்களை யெல்லாம் அணுக்கள் செய்துதரும். நகரங்கள் எந்திரசாலைப் புகை போக்கிகளால் கரியாக மாட்டா. ரயில்களும், கப்பல்களும் அணுசக்தியால் ஓடும். ரேடியக் கிளர்ச்சி உடைய புதுப்புதுப் பொருள்களை அணுசக்தியால் இயற்றக்கூடும்; அவைகளைக் கொண்டு நோய்களைக் கண்டுபிடிக்கலாம். நோய்களுக்குச் சிகிச்சை செய்யலாம். புற்றுநோய் (Cancer) போன்ற கொடிய நோய்களையும் அது தீர்க்கக்கூடும். பலவகையான தொழிற்சாலைகளில் இயற்றப்படும் பொருள்களிலுள்ள குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் ஒற்றர்களாக அது உதவும். ஒன்றிவாழிகளை (Isotopes) அணுசக்தி இயற்றித்தரும். அணு அளிக்கும் வரமும் அளவு கடந்ததாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

சக்தி என்பது மனிதனின் அடிமை. சக்தியில் இயற்கையாகவே நன்றோ தீதோ தானாகப் பொருந்தியிருக்கவில்லை. தன்னை ஏவும் மனிதன் நினைத்தபடி சக்தி செயல்புரியும். அணு சக்தியை நன்மையின் பொருட்டு மனிதன் ஏவினால், அதனால் அளவுகடந்த நன்மை விளையும்; அது தெய்வீகத் தன்மை உடையதாகத் தோன்றும். ஆனால், அணு சக்தியைத் தீய வழிகளில் ஏவினால், அது பல்லாயிரம் பேய்க்கணங்களைக் காட்டிலும் கொடியதாய், பேய்ச் செயலையே செய்யும்; அது தீமையே உருவெடுத்ததாகத் தோன்றும். ஆதலால், மனித இனமானது தன்னுடைய மனத்தைச் செம்மைப்படுத்திக்கொண்டு, அணு சக்தியை நல்வழிகளில் ஏவி, மேன்மேலும் நன்மைகள் அடைவதாக!

*மதிப்புரை

[திருவுந்தியார்—தெளிவுக்கட்டுரை. ஆசிரியர் தே. ஆ, ஸ்ரீநிவாஸாசாரியன். திருவாவடுதுறை ஆதீன வெளியீடு. பக்.—192.]

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் பொதுவாகத் தமிழுக்கும் சிறப்பாகச் சைவத்துக்கும் பெருந்தொண்டு புரிந்து வருவது தமிழ்நாடு நன்கு அறியும். பின்னர்க் கூறிய தொண்டுக்கு எடுத்துக்காட்டாவனவற்றுள் திருவுந்தியார்-தெளிவுக் கட்டுரையும் ஒன்றாகும். இஃது அவ்வாதீனத்து வித்துவான் திரு. தே. ஆ. ஸ்ரீனிவாஸாசாரியன் அவர்களால் எழுதப்பெற்றுள்ளது. இதன்கண் ஆசிரியரது முன்னுரையும், அவ்வாதீனத்து வித்துவான் திரு, T. S. தியாகராஜ தேசிகரது அணிந்துரையும், திருவுந்தியார் நூலின் தெளிவும் அடங்கியுள்ளன. முகவுரையில் ஆசிரியர் இந்நூல் மெய்கண்ட சாஸ்திரங்கள் பதினான்கில் பெறும் இடத்தையும், நூலின் காலத்தையும், நூலின் பெயர்க் காரணத்தையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனை அலங்கரிக்கும் அணிந்துரை ஒரு சிறந்த மதிப்புரையாகவே அமைந்துள்ளது.

"இத் திருவுந்தியார் தெளிவுக் கட்டுரை நூல் ஒவ்வொரு செய்யுட்கும் ஏற்ற பொதுத் தலைப்பு, உள் தலைப்பு, தெளிபொருள், மேற்கோள், உவமை விளக்கம் முதலிய பல்வகைச் சிறப்புக்களுடன் மிளிர்கின்றது......திருவுந்தியார் நூலின் ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் அமைந்துள்ள சித்தாந்த சைவ உண்மைத் தத்துவங்களை ஆசிரியர் தமது தெளிவுரையில் தக்க உவமைகள் வாயிலாகவும் சிறந்த மேற்கோள்களுடனும் விளக்கஞ் செய்துள்ள புலமைத்திறம் வியத்தற்பாலது. ......ஒவ்வொரு செய்யுட் கருத்துக்கும் பெரும்பான்மை ஒப்புடைய திருமந்திரச் செய்யுட்களை ஆசிரியர் தமது தெளிவுரையில் ஆங்காங்கு எடுத்துக் காட்டியிருப்பது திருவுந்தியார் தெளிவுக்கட்டுரை நூலின் தனிச்சிறப்புக்களில் ஒன்றாம். திருவுந்தியாரில் சிவஞானபோத முதலாகிய ஞானநூல்களின் சித்தாந்த சைவ அருங் கருத்துக்கள் உள்ளடங்கி மிக நுட்பமாக விளங்குவதைப் பொதுவாக ஆதீனத்து வித்துவான் உயர் திரு. தே. ஆ. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார் அவர்கள் தமது தெளிவுரையில் தெளிவாக எடுத்து விளக்கியிருப்பது கற்றின்புறத்தக்கது" என்று கூறுகிறது அவ்வணிந்துரை.

---

* மதிப்புரைக்குப் புத்தகம் அனுப்புவோர் 2 பிரதிகள் அனுப்பவேண்டும்.

திருவுந்தியார் அநுபூதி நூல்களில் ஒன்று. மேலும் அது நூற்பா போன்ற வடிவில் சுருக்கமாக எழுதப் பெற்றுள்ளமையால், இத்தகைய தெளிவுக் கட்டுரையின்றி இந் நூலின் உட்பொருளை எளிதில் விளங்கிக் கொள்வது எல்லோருக்குத் இயல்வதாகாது. எனவே இத் தெளிவுக்கட்டுரை மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. ஆசிரியர் இங்குமங்கும் பொருத்தமான உவமைகளை எடுத்தாண்டு இனிது விளக்கிச் செல்கின்றார். ஒருசில அச்சுப் பிழைகள் இறுயில் திருத்திக் காட்டப் பெற்றுள்ளன.

திருவுந்தியார் மூலம் முழுவதும் முதலிலோ இறுதியிலோ தரப்பெற்றிருந்தால் இந் நூல் இதனினும் சிறப்பாக அமைந்திருக்கும். மேலும் பொருள் அகரவரிசை யொன்று இறுதியில் சேர்த்திருந்தால் ஆய்வாளர்கட்கு மிகவும் பயன்படும். இந்நூல் நல்லமுறையில் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

ப. ஜோதிமுத்து.

1955-ஆ பிப்பிரவரி-மீ 17௳ (ஜய-ஆ மாசி-மீ 5௳) மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக்கட்டிடத்திற் கூடிய மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்தின் காரியநிர்வாகஸபையில் முடிவுசெய்யப் பெற்ற தீர்மானங்களின் விவரம்.

1 மகா-ா-ா-ஸ்ரீ Sir. P. T. இராசன் அவர்கள்—உப-அக்கிராசனாதிபதி. மதுரை.

2 „ N. R. கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் அவர்கள், B. A. B. L. மதுரை.

3 „ A. ரெங்கசாமி அய்யங்கார் அவர்கள், அட்வகேட், இராமநாதபுரம்.

4 „ P. இராமசாமி ராஜு அவர்கள், அட்வகேட், „

5 „ P. ரெங்கசாமி நாயுடு அவர்கள், B.A., B.L., அட்வகேட், மதுரை.

6 „ S. பார்த்தசாரதி நாயுடு அவர்கள், அட்வகேட், „

7 „ N. S. சுந்தரவரதன் அவர்கள், B. A. நாயக்கர்புதுத்தெரு, மதுரை.

8 „ V. ஷண்முகசுந்தரம் அவர்கள், M.A., B.L., „ (காரியதரிசி.)

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்

1. 1954-ஆம் ஆ நவம்பர் மீ முதல் 1955-ஆம் ஆ ஜனவரி மீ முடிய மாதாந்த வரவு செலவு கணக்கு அங்கிகரிக்கலாயிற்று.

2. சங்கக்கட்டிடத்தில் மின்சாரவிளக்குப் போட்ட வகையில் நகர சபையாருக்குச் சட்டணம் செலுத்திய ரூ 88—0—0 ம், மின்சார விளக்குப் போட்ட வகையில் பில்படி சாமான்களின் விலை கூலியுள்பட ஏற்பட்ட

செலவு ரூ 1083—5—0ம், விளக்கு ஏற்று விழாவின் செலவு ரூ 19—7—0 ஆகமொத்தம் ரூ 1190—12—0-ம் சாங்கிஷன் செய்யப்பட்டது.

3. சங்க விதிகளைத் திருத்தம் செய்யும் பொருட்டு, (1) மகா-ா-ா-ஸ்ரீ N. R. கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார், (2) P. ரெங்கசாமி நாயடு, (3) S. பார்த்தசாரதி நாயடு, (4) V. ஷண்முகசுந்தரம் (அமைப்பாளர்) இவர்களடங்கிய குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

4. சென்னை T. N. S. இராகவாச்சாரி அவர்களால் அளிக்கப்படும் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ T. C. ஸ்ரீனிவாசய்யங்கார் அவர்களின் உருவப் படத்தை சங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளலாமென்று தீர்மானிக்கலாயிற்று.

17—2—55
மதுரை

(Sd.) P. T. இராசன்,
துணைத் தலைவர்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் விற்கப்படும் புத்தகங்கள்.

I. சங்கப்பிரசுரம்.

		ரூ.	அ.	ப.
4.	வைத்தியசாரசங்கிரகம்	5	0	0
5.	பன்னூற்றிரட்டு	3	0	0
8.	தமிழ்ச்சொல்லகராதி மூன்றும்பாகம்	5	0	0
10.	தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் (நச். உரை)	1	12	0
11.	திருவருணைக்கலம்பகம்	0	6	0
13.	கைலைசச்சிலேடைவெண்பா	0	6	0
15.	திருவாரூர் நான்மணிமாலை	0	4	0
16.	ஸ்ரீகிருஷ்ண சரித்திரவிமர்சம்	1	4	0
17.	பன்னூற்றிரட்டு (செலக்ஷன்)	0	4	0

II. செந்தமிழ்ப்பிரசுரம்.

1.	ஐந்திணையைம்பது (உரையுடன்)	0	4	0
2.	கணுநூல் (5) இனியநாற்பது (உரை)	0	3	0
4.	புலவராற்றுப்படை	0	3	0
7.	திருநூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0	6	0
8.	திணைமாலை நூற்றைம்பது (உரையுடன்)	0	8	0
9.	அநுமானவிளக்கம்	0	10	0
10.	அட்டாங்கயோகக்குறள்	0	2	0
12.	பன்னிருபாட்டியல்	0	12	0
13.	நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை)	0	4	0
14.	மூத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள்	0	3	0
16.	திருவாரூருலா	0	8	0
17.	சுகசந்தர்சனதீபிகை	0	12	0
18.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்	0	4	0
19.	தேவையுலா	0	3	0
21.	சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்)	0	8	0
22.	திருக்கலம்பகமூலமும் உரையும்	1	0	0
23.	விக்கிரமசோழனுலா	0	8	0
24.	குருமொழிவினவிடை	0	1	0
25.	கேசவப்பெருமான் இரட்டைமணிமாலை	0	2	0
26.	திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்	0	1	0
27.	மதுரைத்திருப்பணிமாலை	0	8	0
30.	ஞானாமிர்தக்கட்டளை	0	3	0
32.	பரீக்ஷாபஞ்சகம்	0	8	0
36.	உவமானசங்கிரகம்	0	1	0
37.	மாறனலங்காரம் மூலமும் உரையும்	4	8	0
38.	திருப்புல்லாணிமாலை	0	2	0

40.	திருமாலிருஞ்சோலைமலை அழகர்பிள்ளைத்தமிழ்	0	8	0
41.	பொருட்டொகைநிகண்டு	0	6	0
42.	அகராதிநிகண்டு	0	12	0
43.	மேகவிடுதூது	0	2	0
44.	திருக்குற்றாலமாலை	0	2	0
45.	தண்டலையார்சதகம்	0	4	0
46.	இராமோதந்தம்	0	8	0
47.	பழமொழிமூலமும் பழைய உரையும் (2-வது 100)	1	0	0
48.	சேதுநாடும் தமிழும்	0	6	0
52.	கூடற்புராணம்	0	10	0
53.	திருவள்ளுவர் (ஆங்கிலம்)	0	6	0
54.	அரும்பொருள்விளக்கநிகண்டு	1	4	0
55.	மாறனகப்பொருளும் திருப்பதிக்கோவையும்	0	12	0
56.	பாப்பாவினம்	0	10	0
57.	மதுரைமும்மணிக்கோவை	0	5	0
58.	பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்	0	3	0
59.	கடம்பர்கோயில் உலா	0	6	0
60.	சங்கரநயினார்கோயில் அந்தாதி	0	6	0
61.	கலைசைக்கோவை	0	12	0
62.	பெருந்தொகை	5	0	0
63.	சூடிக்கொடுத்தநாய்ச்சியார்தோத்திரப்பாமாலை	0	5	0
64.	சிராமலைக்கோவை	0	12	0
65.	மத்யமவியாயோகம்	0	2	0
67.	அமிர்தரஞ்ஜனி	0	2	0
69.	பொன்வண்ணத்தந்தாதி மூலமும் உரையும்	0	8	0
70.	திருச்சிறுபுலியூருலா	0	12	0
71.	துணைத்தலைவர் நினைவுமலர்	0	10	0

1 சங்கத்தினின்று மாதம் ஒருமுறை அரிய பெரிய விஷயங்களைக் கொண்டுவெளியாகிவரும் இச்" செந்தமிழ் "ப்பத்திரிகைக்கு வருஷச்சந்தா ரூ 4. தனிப்பிரதியின் கிரயம் அணா 8. வெளிநாடுகளுக்கு வருஷச்சந்தா ரூ 4-8-0. இதுவரை 50 தொகுதிகள் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன. இவற்றுள் 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9, 10, 14, 16-ம் தொகுதிகள் கைவசமில்லை. 12 மாதப்பகுதிகள் உள்ள பைண்டு செய்யாத தொகுதி 1-க்கு ரூ 4—0—0 வீதம் விற்கப்பெறும். வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

2. சங்கப்பதிப்புப்புத்தகங்களை ஒரு ரூபாய்க்கும் அதற்கு மேற்பட்டும் வாங்குவோர்கட்கு ரூபா ஒன்றுக்கு அரையணா வீதம் கமிஷன் தள்ளிக்கொடுக்கப்படும்.

S. சிவஸ்வாமி, மானேஜர்.

Printed by Srimathu R. SHANMUGA RAJESWARA NAGANATHA SETHUPATHY AVL., and Published by T. N APPAN IYENGAR at the Tamil Sangam Power Press, No. 54, Tamil Sangam Road, Madura.